

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Via Veritatis Ad Vitam Sev Exercitia Spiritvalia

Haineuve, Julien

Antverpiae, 1652

XVII. Veritas. Spectare ad fortitudinem id exequi, quod agendum esse
dictat Consideratio, & Fortitudinem istam nos à Christo accipere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60125)

DECIMASEPTIMA VERITAS.

Ad Fortitudinem spectare, id exequi, quod
agendum esse dicitur consideratio; eamque
Fortitudinem nobis à Christo conferri.

*Præceptor, per totam noctem laboran-
tes nihil cepimus, in verbo autem
tuo laxabo rete. Et cum hoc fecis-
sent, conclaferunt piscium multitu-
dinem copiosam, rumpebatur autem
rete eorum, & annuerunt socijs, ut
venirent & adiuuarent eos. Et
quæ sequuntur de vocatione
Apostolorum. Luc. 5. cap. &
Matth. 4.*

MEDITATIO

in decimam septimam veritatem.

I. PUNCTVM.

Declaratio eiusdem.

Secunda agendi proprietas, quam in sa-
pientia notauimus, quamque debemus in
Christo obseruare, ut illum in nostris actio-
nibus

nib
qua
eor
da.
sine
nau
sem
dien
qua
nibu
hæc
post
à ver
illa
tio, &
tuari
Pe
ra di
stræ
tran
rum,
ditur
quib
prom
leæ, s
euoc
done
stra p
desig
peran
(a) Ma

nibus imitemur, est Fortitudo & vis animi, quæ nos excitat ad integram executionem eorum, quæ consideratio dictauit esse faciendâ. Anima est, & vita actionis illa fortitudo, sine qua, quidquid suscipitur, languet ab ignauo quodam torpore naturæ, vel opus semper differentis, vel inchoatum fastidientis, priusque transilientis ad aliud, quàm quod præ manibus est numeris omnibus absoluat. Aptissimè ad rem facit hæc decima septima veritas & vocatio Apostolorum, ut inde duo illa discamus, quæ à veritate proponuntur, & Fortitudinis esse, illa exequi, quæ agenda esse dictat consideratio, & fortitudinem illam nos à Christo mutuari.

Postquam Christus Dominus quadraginta dies in deserti solitudine, considerando nostræ salutis negotio, quod aggrediebatur, transegisset, confestim ad executionem eorum, quæ censuerat agenda, se accingit. Oritur à vocatione (a) quorundam hominum, quibus uti vult ad conuersionem cæterorum promouendam; videt piscantes in mari Galileæ, seque verbo illis manifestans, illos ad se euocat, non tamen omninò avocat à piscatu, donec alias reuisens, cum totam noctem frustra piscando consumpsissent (b) iubet illos designato quodam loco laxare retia; obtemperant illi, & primo retis proiectu, tanta piscium

(a) Matth. 4. (b) Luc. 5.

scium vis capta est, vt nec rete sustinere, nec adducere illi possent, nisi viribus aliunde emendicatis; fuitque tam prospera cumularaque piscatio, vt duæ naues implerentur, tanto onere, vt vtraque adiret periculum submersionis, hoc viso Petrus, qui prodigiosum tam copiosæ piscationis iactum fecerat, profusus alium se sensit, obfirmatumque deserere omnia, vt se integrè illi consignaret, cuius vim & potentiam experiebatur, & illicò instituti sui socios habuit cæteros Apostolos, qui relictis parentibus & fortunis omnibus se quoque Christo tradidère.

Vides, vt Christus non cunctetur exequi quod animo designauit? vides, vt statim operi se accingat, opereturque tanta fortitudine & potentia, vt cogat ad obsequium suum res sensus expertes, & homines, qui ad primos illius nutus, illicò parent euocanti? O vim & potentiam Seruatoris! sic primo congressu, paucisque verbulis ad se pertrahere homines, & homines addictos arti suæ, suisque commodis; quo ex genere nominatim erat Matthæus, quem paulò post citauit, qui pari ramentum promptitudine statim deseruit vniuersa, qua cæteri cymbas & retia, quæ totæ erant illorum facultates.

Verùm cur ad conuersionem aliorum, deligit hoc vile & illiteratum hominum genus? nempe ad vim & fortitudinem suam melius demonstrandam, si mundum conuertat opera
duode

duodecim (a) Piscatorum , non alia vi aut fortitudine pollentium, quàm quâ Iesus illos instructurus est. Et vt clarissimè ob oculos poneret, quales sine ipso simus, & quid possimus cum ipso, cum tota nocte piscando laborassent, esset piscatui tempus illud opportunissimum, nihilominus cepere nihil; at sub auroram, facto vno iactu ex illius imperio, talem piscatum fecere, qualem mox considerasti: An non, vt significaret, impendendas quidam esse vires omnes, omneque robur nostrum in executionem eorum, quæ scimus esse facienda, vires tamen omnes, & robur ab illo nobis suppeditari? venire à gratia, quam confert, vt quæ præscripta sunt, faciamus? procedere ab exemplo quod ille nobis reliquit, vt sciremus, quo sint modo facienda? & ab incitamento, ex intuitu (b) sacrae illius personæ, desumpto, vt illius vestigijs generosè constanterque operando insistamus?

Quamuis hæc præeuntis vestigia & exempla deessent, solaque ratio dictaret, opus esse fortitudine ad exequenda illa, quæ præmeditati sumus, & fieri debere cognouimus; satis vt mihi quidem videtur, esset argumenti

(a) Elegit Christus discipulos humiliter natos, inhonoratos, illiteratos, vt quid magnum essent, & facerent, ipse in ijs esset & faceret. Aug. 18. de Ciuit. c. 49.

(b) Fiducialiter agam & non timebo, quia fortitudo & laus mea Dominus, &c. Is. 12.

argumenti ad conuincendum te, & excitandum laboris studium; sed quia posses, vel plus æquo fidere viribus tuis, vel ijs eousque diffidere vt ab omni opere desisteres: satius est conijcere oculos in hoc exemplum, ex quo melius agnoscas, comprehendasque verum esse quod dicitur: adhiberi quidem necessarium debere fortitudinem quã contentè efficienterque, quæ agenda sunt, agamus, fatendum tamen esse, fortitudinem illam non existere à nobis, ne quid nimix fiduciæ subrepat, nobisque aliquid arrogemus, sed totam procedere à Christo tamquam esse potentem ac efficacem opem nobis ferendam, vt dubitare non debeamus, (a) quin assistat imperantibus, modò fideliter fiant intuitu imperij ab illo procedentis, sicut illius iussu S. Petrus rete proiecit, exitu, vt vidimus, felicissimo.

O vtinam æquè mihi feliciter in meis omnibus actionibus cuncta euenirent! Meliora vota anime mihi, id optemus potius, nihil in nostris actionibus omnibus spectare, præter voluntatem & imperium Christi Domini, nihil desideremus, quàm, propter eum, istud exequi cum Petro, de cætero totum rei successum illi committamus, quidquid enim statuerit.

(a) Quidni omnia possibilis sunt immittenti super eum, qui omnia potest? quanta fiducia vox omnium possum in eo, qui me confortat. Vide Bernardum serm. 85. in Cant.

tuerit, ad maiorem ipsius gloriam, nostrumque emolumentum fore, certum est.

II. P V N C T V M.

Aduersio ad vitam præteritam, statumque præsentem.

Agnosce ignauiam omnibus tuis actionibus permixtam; originem, vnde proueniat & prauos, quos producit, effectus. Incipe à primo opere, quo surgis è strato, percurrere deinde tua pietatis exercitia, tuum munus, & omnes bene agendi, & iuxta statum tuum operandi, occasiones, & faterere multum abesse ab eo feruore, quem adhibere oporteret, omnia marescere ignauia & languore spiritus, nihil integrè peragi, omnesque defectus tuos & vitia non aliunde, quàm à defectu fortitudinis prouenire.

Porro, si scire cupis vnde hic animi languor oriatur: hinc est, quod naturam non apprehendente sua commoda & emolumenta, quin è contrario difficultatem & molestiam sentiente, animus adeò illam non excitet, ut etiam abripi se sinat, & mens quæ imperitare corpori deberet, corporis imperio obsequatur: Atque ita ab hac inordinatione labefactatur actio, & quid mirum est, perverti actionem, si animus, (a) quem sub Dei gubernaculis

(a) Ex Leon. serm. 4. de Quadr.

maculis constitutum, corporis decet esse re-
ctorem, neglecta dominationis suæ dignita-
te, mancipium se præstet corpori, eiusque di-
ctis obediat?

Effectus, qui à tam mala causa producun-
tur, non possunt non esse mali, perniciosi quæ,
(a) quid enim efficiat animus; cui vis & forti-
tudo deest ad superandas occurrentes diffi-
cultates? Quæ virtus sperari possit absque
fortitudine, cum sua cuique sit difficultas, cui
domandæ fortitudinem adhibere oporteat.
Quod vitium ab ignavia non promanet,
quandoquidem vitium nihil sit aliud, quam
subiectum esse spiritum naturæ corruptæ, &
ab ipsa ignavia spiritus naturæ subijciatur.
ubi meritum tuum, nisi ab actionibus? & quæ
increbuntur actiones tuæ, obitæ per meram
ignaviam, & vitijs potiùs scatentes, quam vir-
tutibus? Et quod maximè deplorandum est
nobilissimæ, dignissimæque totius vitæ actio-
nes, vt Exercitia pietatis, maximè sunt
huic torpori obnoxia; ibi potissimum lan-
guemus, vbi contentionem & feruorem ad-
hibere potissimum oporteret. O Deus! qua-
lis tandem erit vitæ meæ ratio, cum exami-
na mea, meæ confessiones, & communiones
meæ denique preces, quæ reliquarum me-
rum

(a) Qui mollis & dissolutus est in opere suo, frater ipse
opera sua dissipantis. Prou. 18. Per agrum ho-
minis pigri transiui & ecce totum repleuerant viti-
ca. Ibid. 24.

rum actionum imperfectionem restaurare deberent, ipsæ sint imperfectissimæ, maximeque correctionis, & restorationis indigeant!

III. P V N C T V M.

Propositum in futurum.

Responde hisce quæstionibus, & ex responsis tuis forma proposita. Non vis studere salutis tuæ consequendæ, & incumbere perfectioni status tui, iuxta illustrationes & gratias, ad hoc diuinitus tibi collatas? at, quæ consequeris salutem & perfectionem tuam, nisi per virtutes? Quomodo virtutes tuæ erunt perfectæ, nisi fortitudinem adhibes illis perficiendis necessariam? Putasne te aliquid sine diuina gratia posse? credis gratiam facturam omnia, te vires & laborem, quantum illa meretur, non conferente? Plusne à te exigitur, quam possis? & si potes, quod exigitur, non erubescis te nolle? si penes te esset, diuitijs, viribus, scientia, valitudine, & honoribus abundare, aliquidne in facultate tua positum negligeres, quo optata consequeris? cur ergo tam negligens es & remissus in prosequenda perfectione & vitæ sanctimonia, cum penes te, & in facultate tua illud potius, quam cætera, situm sit, neque amplius, quam facultates ferant exigatur?

N 2

Nonne

Nōne experimento probasti, quod quando efficaciter menti occurrit exemplum Christi Iesu, satis tibi sit virium atque animi, ad quiduis audendum agendumque? cur ergo tibi illud non continuo exhibes, vt continuo tibi vires atque animus, ad omnia exequenda sufficient? si nihil arduum est, de Christo cogitanti, ipsane de Christo cogitatio est ardua? timésne, ne quid nimis agas, nimiamque perfectionem assequaris? Responde, & si responsa tua te conuincunt, hanc tui de te victoriam nunc concede vi rationum, vt in ipsis actionibus te ipsum superes vi spiritus, & gratiæ.

O mi Deus, hoc statuo, atque vtinam facere plus possem ad præstandum debitum officium meum! Fili mi, qui, quod potest, negligit, neque fortè tum quidem, cum plus posset plus faceret, satis est ad præstandum officium tuum, vt statuas facere, quidquid poteris.

COMPENDIUM MEDITATIONIS
in decimamseptimam Veritatem.

I. P V N C T V M.

Declaratio Veritatis.

Secunda proprietas, quam sapientiæ assignat Salomon, quamque Christus in suis actioni-

actionibus obseruauit, est fortitudo & efficacitas ad illud exequendum, quod fieri debere dictauerit consideratio. Ea virtus est tam nobis ad rectè agendum pro conditione status nostri, necessaria, quàm vitium illi contrarium, scilicet ignauia, nobis est perniciosum. Ejus exempla desumi possent ex omnibus Christi actionibus, quæ cùm sapientissimè omnes obitæ sint, Fortitudine & Potentiâ non caruerunt: insitemus tamen peculiariter vocationi Apostolorum, quòd inde discamus, non solùm adhiberi vim & Fortitudinem actionibus oportere: verùm etiam vim omnem illam ac fortitudinem à Christo esse mutuandam, vti propositum est in ea, quam meditaturi sumus, veritate.

Considera igitur primò, quomodo Christus solitudine egressus, adeat egenos Piscatores, quomodo illos vocet ad se, quomodo ipsi ei obtemperent, quomodo relictis omnibus illum sequantur.

Secundò, aduerte in hac vocatione vim & potentiam Christi Domini non solùm in prodigioso illo piscatu, quem fecit Petrus, sed etiam in subita mutatione Piscatorum, tam facilè ipsius verbo captorum, quàm eius virtute ipsi pisces ceperant.

Si inquiras, cur voluerit Piscatores, & homines illiteratos sibi adsciscere socios laborum suorum, & sui Euangelij Præcones, reperies ad factum eo studio, vt tanto luculentius,

rius pateret eius fortitudo & vis, si in conuersione mundi, produceret tam prodigiosos gratiæ effectus, talium hominum opera, quos constabat talibus prodigijs, sine illius virtute, producendis, penitus esse ineptos.

Tertio, agnosce, quòd Christus hac suæ virtutis & potentiæ manifestatione, significet, nos quoque reddi quodammodo omnipotentes, si velimus ipsius gratijs nostram conferre operam; quidquid præceperit, possumus, vti ex illius imperio potuit Petrus colligere tantam piscium multitudinem, vti potuere Apostoli nouam inire vitæ rationem, & deinde mundum conuertere vniuersum. Quid esse poterat difficilius, quàm vt opifices illico artem desererent, in qua omnes illorum opes, vitaque continebatur, vel quàm vt illi hominibus persuaderent nouam religionem, quâ crederetur is Deus esse, qui in Crucem fuerat actus? id tamen Christi virtute & potentiâ perfectum est. At eadem virtus & fortitudo ad agendum perficiendumque quidquid Iesus à nobis exiger, promissa est, sperare igitur debemus non defuturas nobis vires, modò illa fortitudine vtamur; & vt fanè debemus, modò ne desimus consilijs, & medijs, quæ ad nostram perfectionem promouendam, ab ipso adhibentur.

Sed quartò, agnoscamus, non aliunde, quàm ab illo, hanc fortitudinem prouenire; nos à nobis ipsis nihil posse, & sicut piscato-

res

res illi, etiam tota nocte laborantes, nihil ceperunt, ex imperio autem & virtute illius concluderunt piscium multitudinem copiosam; Ita tu, quocumque ingenio, quibuscumque dotibus, quacumque virtute, quacumque autoritate præditus sis, quamcumque operam & conatum adhibeas, nihil unquam tuo, vel aliorum commodo, efficies, absque eo, qui disertè asseruit: (a) *sine me nihil potestis facere.* O quanti ponderis est hæc instructio, siue ut nobis ipsis diffidentes, non abijciamus animum; siue ut sperantes, nihil nobis arrogemus; siue ut fortiter agentes, non vanè effermur, quandoquidem tota vis agendi futura sit à Christo

(a) *Luc. 17. v. 10.*

II. P V N C T V M.

Aduersio in vitam præteritam, præsentemque.

Cum ope diuinæ gratiæ possis omnia, quæ à te eadem gratia requirit, si illa hætenus perfectè executus non es, culpa tua est, est defectus fortitudinis, vel potius, defectus eius non adhibiti; est ignavia tua, quæ non vult vim inferre repugnantì naturæ. Atque hic defectus tam perfectioni tuæ perniciosus est, ut absque ea fortitudine & vi, actiones tuæ abeant in vitia & imperfectiones,

citra ullam seriam solidamque virtutem. Eius rei ratio est luculenta, cum enim in virtute comparanda sit difficultas, & ratione huius difficultatis appetitus naturalis repugnet, nisi ope gratiæ & animi fortitudine vrgeas cogasque hunc appetitum, ut se submittat rationi, ipse euadet superior, & scis, quando-cumque rationi dominatur appetitus, nihil rectè & cum virtute fieri posse, sed omnia perturbatè & vitiosè. Talis ergo fuit tua vita, nisi stipata fuerit fortitudine: & vita, heu! deploranda, præsertim cum in exercitijs pietatis, vbi maximè te efficacem esse oportebat, ibi minimum habueris animi, plurimum languoris, ignaviæque. Deste hanc miseriam,

III. PUNCTVM.

Propositum in futurum.

EXquire ex teipso, an nolis salutem adipisci, an non velis te pro conditione tua perficere? an sperari aliunde possit perfectio, quàm ab actionibus rectè factis? Denique an non à virtute, & fortitudine ad hoc necessaria actiones rectè fiant perficianturque? subscribes haud dubiè his omnibus, nunquid ita est? sed quid inde consequitur, nisi ut serio animi proposito discernas adhibere fortitudinem illam, sine qua neque perfectio-

nem,

nem, neque salutem consequi potes? quo potentiore argumento exigis gratiam a Iesu; quam quo profiteris, te nihil sine illo possedat nunquid etiam valida est ratio, ad extorquendam à te cooperationem, si dicatur, gratiam nihil operari velle sine te, & te nihil operari posse etiam cum gratia, quin aliquam tibi vim & violentiam inferas? O mi Iesu; nihil mihi arduum videtur, de te tuisque effatis cogitanti. Fili mi, si ita est, vide ne ego & ista vnquam animo tuo excidant.

Ns

DECL

tem, E.
n virtu-
ne huius
pugnet,
geas co-
rtat ra-
uando-
s, nihil
omnia
ua vita,
eu! de-
tius pie-
pporte-
rimum
mife-

adipi-
ne tua
fectio,
enique
neces-
rque?
nquid
vt se-
e for-
ectio-
nem,